

УСТРЕМЪ

ОРДИ

Въ синьото утро, когато вората възпламне при първи лъчи
ще тръгнатъ, ще тръгнатъ безименни орди съ пурпуренъ гнѣвъ въ очи.

Живѣли срѣдъ вѣчни несрети, минали презъ тъмния друмъ на нощта,
ще дойдатъ, ще дойдатъ понесли презъ бури великата скръбъ на свѣта.

И бурни, студени, качени на свойтъ огромни и силни коне,
ще минатъ, ще минатъ въ прибѣгъ надъ черното родно поле.

Земята ще стене, земята ще плаче подъ тѣхнитѣ черни нозе
и кървави капки ще рони надъ жълтитѣ ниви дълбокото, хладно небе.

И въ късната вечеръ, когато пристигнатъ голѣмитѣ, тѣжжи мжже
тѣ ще издигнатъ въ просторитѣ свойтъ силни и здрави ръце.

И тамъ предъ студения ликъ на смъртта, велики, безсмъртни и бодри
на злото, на злото побѣдния храмъ ще рушатъ, великитѣ, хилядни орди.

И съ писъкъ и съ огънь облѣли горящата плътъ на нощта
тѣ ще отключатъ, тѣ ще отключатъ за всичкиятѣ бедни въ свѣта:
„Радостта“